

BANÁT 2005

Text : Radka Bráchová & Jirka Došek

Foto : Radka & Jirka & Náčelník

1.den

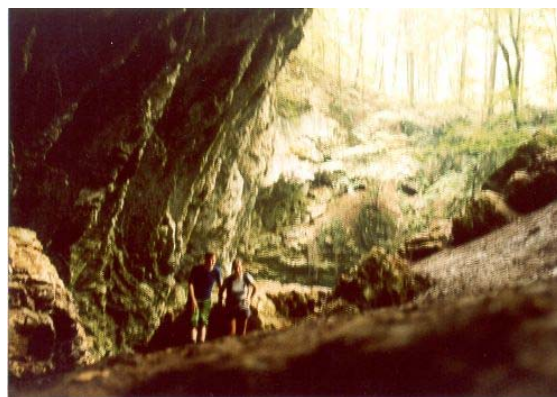
Ztratili jsme červenou,
tak si dáme zelenou,
před námi je silný proud,
nemůžem se odtud hnout.
Jeroným odvážný je muž,
svlékl se a ve vodě je už,
všichni ho ze břehu sledují
a jeho smělý čin následují.

Zvládli jsme to skvěle přeci,
nakonec nikdo nemá kecy.
Půjdeme raději brzo spát,
o velké vodě necháme si zdát,

by jsme byli ráno plni síly
a dostali se do tmy k cíli.

2.den

Drákulovo jezero
velice se líbilo,
my jsme batohy hlídali
a super nápad hledali.
Najít kámen nebyl problém,
leželo jich plno kolem,
v Jeronýmův batoh pochován,
zůstal do dalšího rána schován.

Pan Pumpkin svítí na cestu,
procházíme Gernikem po městu,
zbytek už v hospodě sedí,
jeden na druhého hledí.
Slečna pípu roztáčí,
Náčelník si poroučí:
„Nejdřív místní pálenku,“
„Dobře chutná holenku,“
„potom krvavá záda.“
„tohle nevidím ráda.“
Nakonec musí platit,
cestou se bude klátit,
ještěže má přátele,
odvedou ho vesele.

3.den

Ranní opice se povedla,
Náčelníka si odvedla.
„Náčelníku pohni!,
na hlavě sedí ti opice.“
„A co dělat s ní?“
„Snad utopit ji v potoce.“
„To já nezvládnu,
tělem svým nevládnu.“

Celý den jen chodíme,
přes potoky brodíme,
psa si s sebou vodíme
a z ostružin prdíme.

Do hospody spěcháme,
Ursuse si dáváme,
Václav Šubrt přisedá,
panák rumu si hned dá.

V televizi fotbal běží,
na stole „Banát“ leží,
Češi zápas prohráli,
tím nás tvrdě zklamali.
Hospodská odmítla s námi býti,
museli jsme ke stanům jíti.

Rychle oheň rozdělát,
abychom se mohli hřát,
pivo, cigarety a zpěv
oprávněný vyvolaly hněv,
pak ozvalo se ze stanu,
„Jděte na jinou stranu!“
Oheň přesunuli jsme o kus,
pomohl nám Jeronýmův ešus,
při kytáře jsme zpívali,
až na nás hvězdy padaly.

4.den

Rovenská nedělní mše,
povznesla myšlení naše,
nasedli jsme na bus
a básně přidali kus.
Přistoupil pan Ruda,
vytratila se nuda,
nabídl nám rakiji -
„Toho se rád napiji.“

Před námi je Šumice,
další česká vesnice,
na hřbitov a vahadlo,
zajít nás tam napadlo.
Přes kopce tři hodiny
do mlynářské rodiny,
dobyli jsme klášter v Putně,
opatův příběh končil smutně.

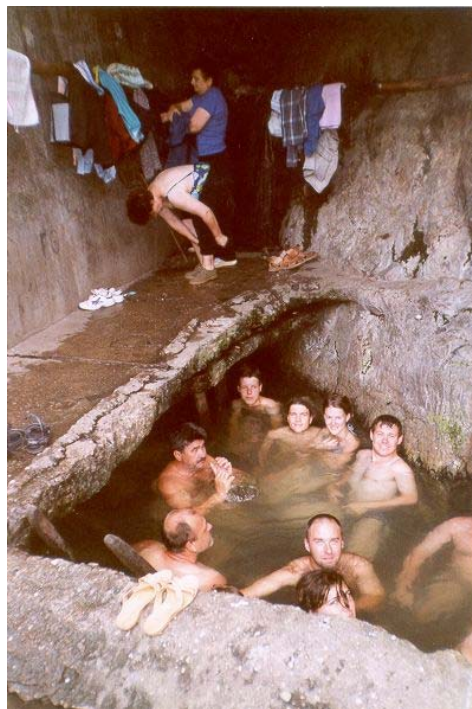

Byli jsme tam příliš dlouze,
do setmění chvilka pouze.
Mathildu nemoc oslabila,
čímž skupinu rozdělila
- jedni bahnem se brodili,
druzí autem se vozili.
Přespíme na zahradě u Veverky,
a dáme si na noc lok pálenky,
aby se nám dobře spalo
a něco pěkného se zdálo.

5.den

Do Baile Herculane přijedeme,
všichni se hned rozprchneme,
koupíme si, co kdo chceme,
snad melouna uneseme.

Navštívíme sirný pramen
plný mohutných ramen,
chvilku sedíme v lázni,
vypadáme jak blázni.

Velký bazén plný vody,
zaplavem si bez nehody.
Na trávníku volejbal,
i místní se k nám přidal.

Starý klášter Tismana,
začneme věřit v Pána?
Jeroným jeptišku zastaví,
ta hned příběh vypráví.
Plno maleb na stěnách
o křesťanských dějinách.

Na výlet do okolí,
na louky i do polí,
potok jsme tam přebrodivili,
slovo s babkou prohodili,
Dacii jsme podrželi,
jablka, cujku obdrželi.

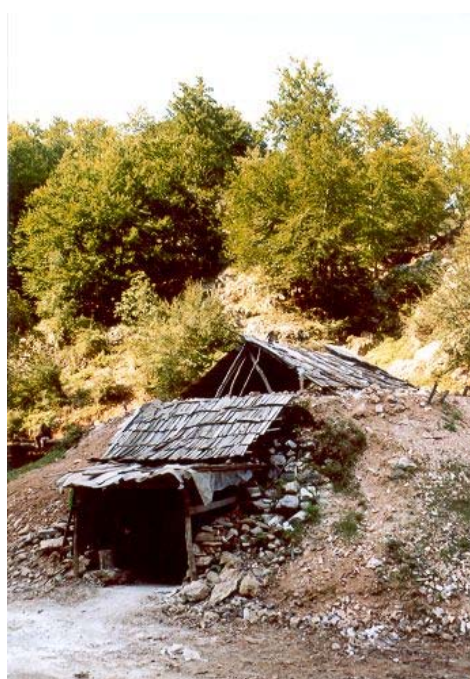
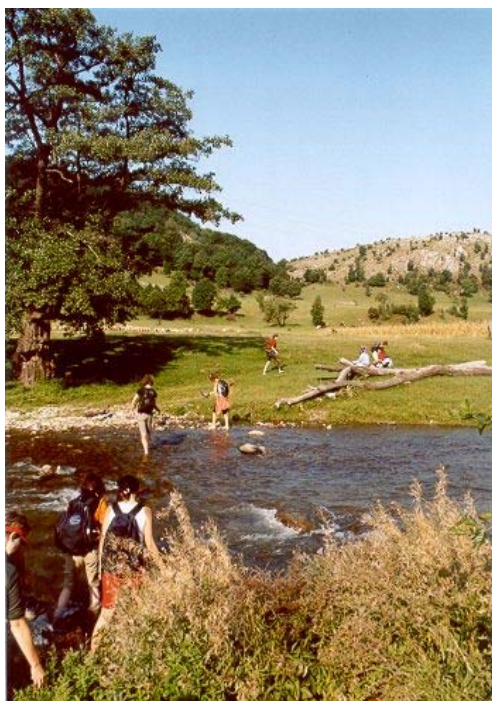

Stany postavíme na louce,
půjde nám to lehounce.
Potom cestou pro vodu
obsadíme místní hospodu,
všichni na vodu čekají,
ale do dršky nám nedají,
do stanů jdou radši spát,
Jirka bude na kytaru hrát,
všechny láhve vypijeme
a pod širákem si steleme.

6.den

Vylezli jsme potokem,
jeskyni máme před okem,
čelovky jsme si nasadili,
za Fílou jsme se plazili,
předkem, zadkem i bokem,
šmouhy máme pod okem.

Prošli jsme dvě vesnice,
sehnali si průvodce
do jeskyně zamknuté,
v křovinách ukryté.
Přístroje prach zanáší,
fotografy tam nesnáší.

Dlouhým údolím jdeme,
vápenku vidět chceme.
Přes most na druhý břeh,
jeskyně nám bere dech
– na stropěch netopýři,
kam ty chodby míří?

Ještě pochod po asfaltu,
jdeme pěkně ve chvalu,
cesta zpátky dlouhá je,
tma nám všechno zakryje.
Večer sedneme si na zem
a připijeme dobrým vínem.

7.den

Louku u Padeše opustíme,
na mostě u Ponoarele zastavíme.

Zalezeme pod skálu,
blátem kloužeme pomalu,
je tu velká jeskyně,
skáčeme v ní na hlině.
Za kopcem má být jezero,
to však někam zmizelo,
zbylo jenom koryto,
bylo nám to líto.

V Isverně necháme autobus,
o vrchol provedeme pokus.
Náčelník bez jídla a pití
nahoru se rychle řítí,

tam na louce plno hub
a krásný velký dub,
cesta dolů se mění,
výhledy nás odmění.

Táboříme dole u řeky,
z lesa je slyšet skřeky.
Musíme dojít na dříví,
bude oheň – všichni ví,
povídáme ještě dlouho,
díváme na hvězd mnoho.

8.den

Cesta údolím je dlouhá,
zastávka jedna pouhá,
od pasáka se koupila,
sýra celá čtyři kila.
Vystoupáme rychle do kopce,
odpočineme si na louce,
sestup vede soutěskou,
krajinou to moc hezkou.

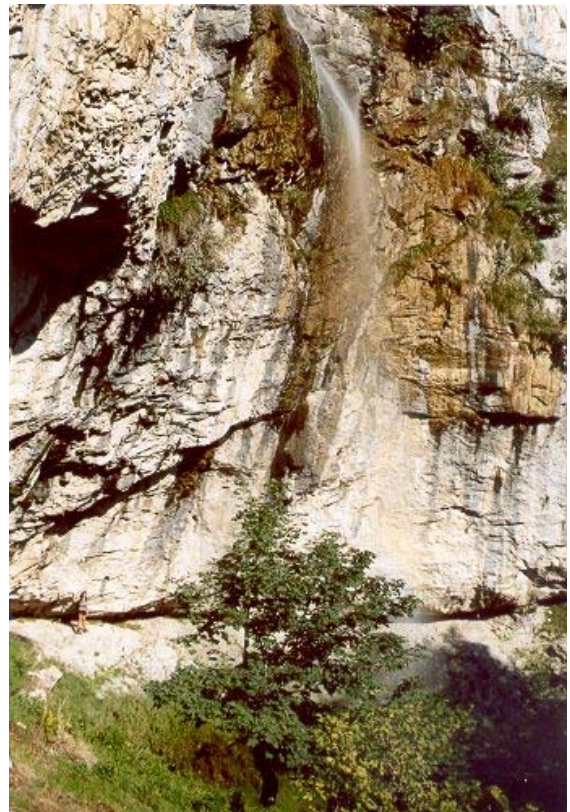
Zakotvíme v restauraci,
Jeronýmovi dá práci,
objednat všem, co chtějí,
aniž rumunsky umějí:
mamaligy, omelety
a taky dvě kotlety.

Vylezeme do kopce,
stanujeme na louce,
ještě bude ohýnek
a taky pár sušenek.

9.den

Od skupiny se odtrhneme,
vlastní výlet podnikneme,
vedeni jsme Náčelníkem,
vodopád je naším cílem.

Batohy z křoví vyneseme,
za ostatními se ženeme,
stoupáme stále výš a výš,
k sedlu máme blíž a blíž.

Připojili jsme se opět,
nestihli jsme však oběd.
Cestou jíme borůvky,
jsou jich plné ostrůvky.

Na skalnatém vrcholu
krásný je pohled dolu.
Pokračujeme hřebenem,
kde silný vítr je pánem.

Melouna konečně sníme,
ale nevíme, kde spíme
- většina slezla dolu,
zůstaneme tu spolu?

Zeměkouli vyřežeme
a vínečko popijeme,
za ostatními dolů slézáme,
cestu správnou tam hledáme.

Bohužel už všichni spali,
jen Jeroným nás vítal z dále,
po velmi krátkém hovoru,
lezeme zpátky nahoru.

10.den

O půl sedmé se budíme,
na východ slunce čekáme,
vyplatilo se kvůli tomu vstát,
pak jsme opět mohli dál spát.

Za chvíli se Náčelník ukáže,
na nejvyšší vrchol jít nám káže,
pochodujem tedy dál po hřebeni,
vítr nám zvedá vlasy na temeni.

Společnou vrcholovou fotku,
uděláme si na památku.
Pak už dolů sestupujem
dokola si opakujem:
„Bus ve tři hodiny nás má vzít
musíme tedy dole včas být.“

Místní palírnu v cestě máme,
hned na zdraví panáka si dáme,
nezůstane ale u jednoho,
dostaneme jich příliš mnoho,
když pár flašek si koupíme,
rozhodně neprohloupíme.

Baile Herculane naposledy,
půjdeme znovu do vody?,
čistý bazén odmítneme,
v řece se radši koupeme.
V lázních bujaré slavnosti,
hudby, jídla i pití dosti.
Potom zbytek peněz utratit,
před autobusem se vyfotit,
v plném počtu nastoupit
a Rumunsko opustit.

Závěr

Sláva, nazdar výletu,
nezmokli jsme, už jsme tu.
Průvodcům a řidičům pro radost,
složili jsme tuhle skvělou blbost.

Bonusy

Silný ramena nosím,
všechny kolem kosím.

Hlídáme tu batohy – jak mátohy,
a co s komárem? – toho zabijem.

Náčelníkova gesta – je jich plná cesta.
Babka vlevo, nese dřevo.

Nahoru i dolu,
chodí všude spolu,
loudají se nejvíce,
už je z toho tradice.

Tohle nám už nestačí,
chceme verše jinačí.
Nejde jen o rým pouhý,
ale též o řádky stejně dlouhý.

Následuje intermezzo,
napadá vás něco?